

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/44231 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 19 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juli 2007, verzonden op 24 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 31 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

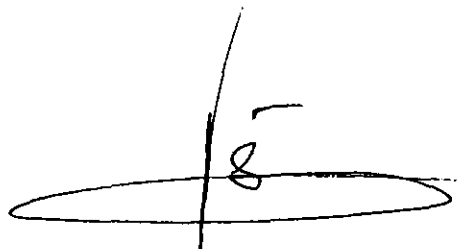
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2007

309-563.

Verzonden: 26 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

zaaknummer: AWB 06 / 44231

2

- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser is afkomstig uit [redacted] te Sierra Leone. Eiser is aldaar ongewild getuige geweest van een inwijdingsritueel van de Poro gemeenschap. Omdat eiser in het verleden heeft aangegeven geen lid van dit gemeenschap te willen worden én eiser nu getuige is geweest van het inwijdingsritueel, wil de Poro gemeenschap eiser doden. Eiser kan in Sierra Leone niet op bescherming van de autoriteiten rekenen omdat de Poro gemeenschap invloedrijk is. De politie zou eiser rechtstreeks aan het gemeenschap overdragen. Met hulp van een pastoor in [redacted] is eiser via Gambia naar Nederland gevlucht. Eiser heeft daarbij gebruik gemaakt van een Sierralcoons paspoort op naam van [redacted]. Eiser zou met een paspoort op zijn eigen naam Sierra Leone niet hebben kunnen ontvluchten omdat de baas van het Lungi vliegveld ook tot de Poro gemeenschap behoort.
- 2.5 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser toerekenbaar niet met documenten kan aantonen dat hij [redacted] is en evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat hij [redacted] niet is. Ook heeft eiser door het verscheuren van het paspoort het onderzoek naar zijn reisroute gefrustreerd. De geloofwaardigheid van eisers asielaas is hierdoor op voorhand aangetast. Van het asielaas dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Nu eisers asielaas tegenstrijdigheden als ook een vaagheid bevat, is het asielaas niet geloofwaardig. Eiser komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Voorts heeft verweerder eiser voldoende gelegenheid gegeven om op het rapport van het eerste nader gehoor te reageren, en dus zorgvuldig behandeld.
- 2.6 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder onbehoorlijk en onzorgvuldig heeft gehandeld, in strijd met de beginselen van een fair trial en equality of arms als ook in strijd met artikel 3.111 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Eiser heeft, na het indienen van de zienswijze, niet de gelegenheid gehad om alsnog op het rapport van het eerste nader gehoor te reageren. Dit klemt temeer nu eiser tegenstrijdige verklaringen in het eerste en tweede nader gehoor wordt tegengeworpen. Voorts is eisers asielaas wel geloofwaardig. Eiser heeft door het verscheuren van het door hem gebruikte paspoort het onderzoek naar zijn reisroute niet willen frustreren. Eiser heeft tijdens het eerste gehoor ook uit eigen beweging verklaard hoe hij van Sierra Leone naar Nederland is gereisd. Voorzover de beide rapporten van nader gehoor tegenstrijdigheden bevatten dient het rapport van het tweede nader gehoor als uitgangspunt te worden genomen. Eiser is immers niet in de gelegenheid geweest het rapport van het eerste nader gehoor te verifiëren. Eiser stond bij aankomst in Nederland ook onder hevige spanningen als gevolg van hetgeen hij in Sierra Leone had meegemaakt.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.7 De rechtbank ziet zich eerst geplaagd voor de vraag of verweerder in strijd heeft gehandeld met artikel 3.111 Vb door eiser, na het indienen van de zienswijze, niet alsnog de mogelijkheid te geven om op het eerste nader gehoor te reageren. Hierbij is het volgende van belang.
- 2.8 Op 14 maart 2006 is het eerste nader gehoor afgenomen. Eiser heeft hierop geen aanvullingen en correcties ingediend. Op 12 april 2006 is het tweede nader gehoor afgenomen. Eiser heeft op 11 mei 2006 aanvullingen en correcties op het tweede nader gehoor ingediend. Op 6 juli 2006 heeft verweerder zijn voornemen tot afwijzing van

de aanvraag aan eiser gezonden. Op 9 augustus 2006 heeft eiser zijn zienswijze ingediend.

- 2.9 In artikel 3.111, tweede lid, Vb is bepaald dat van het nader gehoor een schriftelijk verslag wordt opgemaakt en een afschrift daarvan zo spoedig mogelijk aan de vreemdeling ter kennis wordt gebracht. Ingevolge het derde lid van dit artikel vermeldt het verslag de termijn binnen welke de vreemdeling uit eigen beweging of desgevraagd nadere gegevens kan verstrekken. Deze termijn bedraagt ten minste twee dagen.
- 2.10 Niet is betwist dat verweerder op 15 maart 2006 een afschrift van het eerste nader gehoor aan eiser heeft verstrekt en dat hem bij die gelegenheid is medegedeeld dat hij zich voor eventuele aanvullingen en correcties moest wenden tot de Stichting Rechtsbijstand Asiel. Ook is niet in geschil dat de periode voor eiser om op het eerste nader gehoor te reageren in ieder geval meer dan twee dagen heeft bedragen. Anders dan eiser stelt, heeft verweerder dan ook niet in strijd met artikel 3.111 Vb gehandeld.
- 2.11 Dat eiser zijn exemplaar van het eerste nader gehoor is kwijt geraakt en hij daardoor geen aanvullingen en correcties heeft kunnen indienen, komt voor zijn risico. Eiser had na de ontdekking van het kwijtraken van zijn kopie verweerder om een nieuw exemplaar kunnen vragen. Voorts blijkt uit eisers aanvullingen en correcties van 11 mei 2006 dat eiser en de toenmalige gemachtigde het schriftelijk verslag van het tweede nader gehoor hebben besproken. In dit schriftelijk verslag wordt het eerste nader gehoor veelvuldig, ook met datum en plaats van afname, genoemd. De toenmalige gemachtigde van eiser was vanaf dat moment op de hoogte van het eerste nader gehoor en had derhalve ook om een kopie van het verslag van dat gehoor kunnen vragen.
- 2.12 Voorts is van belang dat de door verweerder aan eiser tegengeworpen tegenstrijdigheden zowel in het schriftelijk verslag van het tweede nader gehoor als ook in het voornemen duidelijk zijn weergegeven. Eiser heeft zowel in de aanvullingen en correcties van 11 mei 2006 als in de zienswijze aldus ook feitelijk de mogelijkheid gehad om op de gestelde tegenstrijdigheden te reageren.
- 2.13 Bij deze stand van zaken kan niet geoordeeld worden dat eiser in zijn procedurele dan wel processuele belangen is geschaad. Er is derhalve ook geen sprake van strijd met de beginselen van fair trial en equality of arms.
- 2.14 Vervolgens is de vraag aan de orde of verweerder in redelijkheid het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig heeft kunnen achten.
- 2.15 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden hem niet is toe te rekenen.
- 2.16 Niet is in geschil dat eiser geen documenten heeft overgelegd om zijn gestelde identiteit te ondersteunen. Naar eigen zeggen beschikte eiser in Sierra Leone over een schoolkaart en een geboorteakte waarop staat vermeld dat hij is. Eiser

zaaknummer: AWB 06 / 44231

4

heeft niet betwist dat het niet overleggen van deze documenten hem niet is toe te rekenen. Hieruit volgt reeds dat verweerder in redelijkheid het ontbreken van identiteitsdocumenten op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw bij de beoordeling heeft kunnen betrekken.

- 2.17 Blijkens het gestelde in C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Vreemdingencirculaire 2000 (Vc) pleegt verweerder het asielrelaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Indien aan dat laatste vereiste niet wordt voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.18 Met toepassing van de hiervoor weergegeven maatstaf is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. Hiertoe is het volgende redengevend.
- 2.19 Verweerder heeft kunnen overwegen dat eiser zich bij zijn aanvraag op diverse punten tegenstrijdig heeft uitgelaten. Zo heeft eiser in het eerste nader gehoor herhaaldelijk gesteld dat hij het inwijdingsritueel van twee jongens heeft gezien terwijl hij in het tweede nader gehoor heeft verklaard dat het om drie jongens ging. Voorts heeft eiser in het eerste nader gehoor meerdere keren gesteld dat hij nauwelijks iets van het inwijdingsritueel heeft gezien. Hij zou meteen zijn omgedraaid en zijn weggelopen. In het tweede nader gehoor daarentegen heeft eiser gesteld dat hij 5 tot 6 minuten is blijven kijken alvorens hij door Pa Soro van de Poro gemeenschap werd ontdekt.
- 2.20 Eisers verklaring voor deze tegenstrijdigheden, te weten dat de tolk tijdens het eerste nader gehoor niet goed heeft vertaald en dat eiser onder hevige spanningen stond, heeft verweerder kunnen passeren. Eiser heeft immers bij het eerste nader gehoor desgevraagd verklaard dat het gesprek met de tolk goed was verlopen en dat hij de tolk goed had begrepen. Voorts blijkt uit het schriftelijk verslag van het eerste nader gehoor niet dat eiser als gevolg van spanningen niet in staat was adequaat te verklaren. Eiser heeft overigens ook nagelaten aan te geven hoe de spanningen bij eiser hebben bijgedragen aan de gestelde onjuiste vertaling.
- 2.21 Ook heeft verweerder een tegenstrijdigheid kunnen zien in eisers verklaring over de dag van het inwijdingsritueel. In het eerste nader gehoor heeft eiser eerst verklaard dat dit een maandag was, terwijl hij later tijdens het eerste nader gehoor heeft verklaard dat het op 5 of 6 januari 2006 was. De dagen 5 en 6 januari 2006 betreffen een vrijdag en een zaterdag. Dat eiser, zoals hij stelt, (in paniek) een datum heeft genoemd waar hij niet geheel zeker van was, heeft verweerder terecht als een voor risico van eiser komende omstandigheid aangemerkt. Het is eisers verantwoordelijkheid om zo nauwkeurig mogelijk data aan te geven en, voor zover dat niet mogelijk is, dat naar voren te brengen. Verweerder heeft hierbij ook belang kunnen hechten aan de

zaaknummer: AWB 06 / 44231

5

omstandigheid dat eiser in het tweede nadcr gehoor niet, terwijl deze data hem waren voorgehouden, op de onjuistheid van de data heeft gewezen. Ook in de aanvullingen en correcties van 11 mei 2006 heeft eiser niet over de onjuistheid van de door hem opgegeven data gerept.

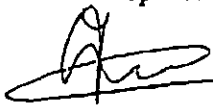
- 2.22 Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser een vage verklaring heeft afgelegd over het feit dat eiser, op weg naar de rivier, ongewild getuige is geweest van het inwijdingsritueel. Verweerder heeft hierover in het voornemen gesteld het onwaarschijnlijk te achten dat bij een geheim inwijdingsritueel geen waarschuwingstekens voor toevallige passanten zouden zijn geplaatst. Eisers verklaring voor het ontbreken van een waarschuwingsteken, te weten dat eiser opzettelijk in de val is gelokt, heeft verweerder niet plausibel geacht omdat het inwijdingsritueel niet op eisers vaste route naar de rivier plaatsvond. Eiser heeft hier in de zicnswijze tegenover gesteld dat de mensen van de Poro-gemeenschap kennelijk wisten dat eiser zijn gebruikelijke route naar de rivier die dag niet kon nemen nu op die route vrouwen aan het baden waren. Verweerder heeft deze verklaringen als vaag kunnen betitelen temeer nu eisers verklaring zou inhouden dat vrouwen onderdeel hebben uitgemaakt van het complot, terwijl onbetwist is gesteld dat de Poro-gemeenschap een strikt mannengenooschap is.
- 2.23 Gelet op het voorgaande reeds heeft verweerder kunnen oordelen dat eisers asielrelaas positieve overtuigingskracht ontheert. Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid eisers asielrelaas ongeloofwaardig heeft kunnen achten.
- 2.24 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.25 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.H.G. Odink, rechter, en op 19 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. J.E. Engelhart, griffier.

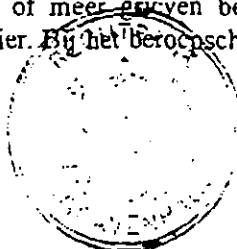
afschrift verzonden op: 24 JULI 2007

De rechter is verhinderd te tekenen.

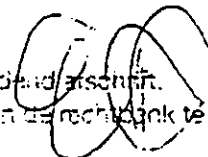
Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensvuldend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

I

ADVOCATEN

POSTBUS 1282 | 2000 GH HAARLEM

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4247-C 20 AUG 2007	
ZAAKNR. 200703937	
AAN: VZ	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per telefax: 070 - 3651380 en tevens per gewone post

Ons kenmerk : 8985
Uw kenmerk :
Betreft :

Haarlem, 20 augustus 2007

Hoogedelgestreng college,

Namens mijn cliënt _____, wonende te _____ (hierna te noemen: appellant), die mij bepaaldelijk daartoe heeft gevolmachtigd, stel ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van rechtbank Den Haag, zp. Haarlem, als op 19 juli 2007 (en verzonden op 24 juli 2007), onder nummer Awb 06/44231 gewezen tussen appellant als eiser enerzijds, en de **Staatssecretaris van Justitie** (hierna te noemen: verweerder) als verweerder anderzijds, waarbij het beroep van appellant tegen de beschikking van de Staatssecretaris 15 augustus 2006 ongegrond is verklaard. Een kopie van die uitspraak wordt hierbij overgelegd (prod. I).

Grieven.

Appellant voert tegen de uitspraak van de rechtbank de volgende twee grieven aan.

Grief 1.

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als weergegeven in ro. 2.11 tot en met ro. 2.13 van de uitspraak.

Mr F. Fonville
Mr drs A. Hol
Mr U. Koopmans

Kleine Houtstraat 134
2011 OS Haarlem
Telefoon 023 53 11 061
Fax 023 53 25 033

=2=

Toelichting.

Aan appellant zijn twee nader gehoren afgenomen, het eerste op 14 maart 2006 in het Aanmeldcentrum Schiphol (gs. 16) en het tweede op 12 april 2006 op het IND-kantoor in Zevenaar (gs. 24).

Het is juist, zoals de rechtbank overweegt, dat een afschrift van het rapport van het eerste nader gehoor aan appellant is uitgereikt. Ten onrechte overweegt dat het zoekraken van dit rapport, bij appellant, een omstandigheid is die voor appellants risico komt. Juist omdat sommige asielzoekers de relevantie van bepaalde informatie niet inzien en stukken bij de veelvuldige verhuizingen van asielzoekers al snel in het ongereede kunnen raken, zijn tussen verweerder enerzijds en de Stichting Rechtsbijstand Asiel (SRA) anderzijds, bepaalde werkafspraken gemaakt, die onder meer inhouden dat verweerder de SRA in het bezit stelt van afschriften van alle relevante informatie in het kader van de asielprocedure. In casu heeft verweerder kennelijk nagelaten om een afschrift van het rapport van het eerste nader aan de SRA te verstrekken, reden waarom het rapport geen deel uitmaakte van het aan appellants gemachtigde toegezonden SRA-dossier. Nadat de gemachtigde constateerde dat het rapport in het dossier ontbrak, is verweerder in de zienswijze van 9 augustus 2006 (gs. 33) uitdrukkelijk verzocht om toezending van het rapport, en is daarbij verzocht om appellant in de gelegenheid te stellen om op de inhoud van het rapport te reageren. Verweerder heeft het verzoek van de gemachtigde genegeerd, als gevolg waarvan de gemachtigde eerst na het slaan de beslissing op het asielverzoek in het bezit is gekomen van dit rapport. Verweerders handwijze is onrechtmatig en ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat hier geen strijd is met de beginselen van fair trial en equal arms.

Grief II.

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als weergegeven in ro. 2.17 tot en met ro. 2.21 van de uitspraak.

Toelichting.

Verweerders oordeel omtrent de geloofwaardigheid van appellants asielreclaus is gebaseerd op tegenstrijdigheden tussen appellants twee rapporten van nader gehoor. Betoogd is al dat appellant ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld om het eerste rapport van nader gehoor op juistheid te verifiëren. Nu al is betoogd dat deze omstandigheid in redelijkheid niet voor risico van appellant kan worden gebracht, heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellants asielreclaus ongelooftwaardig is.

=3=

Conclusie.

Gelet op vorenstaande verzoek ik u de uitspraak te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank.

Met de meeste hoogachting verblijft,
Uw dw.

A. Hol

advocaat / gemachtigde